

Sygn. akt I CNP 91/07

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi A. M. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w R.
z dnia 20 października 2007 r., wydanego w sprawie
z powództwa A. M.

przeciwko S. D. i małoletniemu P. D.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli o przeniesieniu własności
nieruchomości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 listopada 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 20 października 2006 r. oddalającego apelację powódki od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo o zobowiązanie pozwanych do złożenia oświadczenia woli o powrotnym przeniesieniu na powódkę własności nieruchomości z powodu odwołania darowizny, powódka wskazała, że wydanie zaskarżonego wyroku wyrządziło jej szkodę bowiem wskutek rażącego naruszenia wskazanych w skardze przepisów została pozbawiona możliwości odzyskania przedmiotu odwołanej darowizny oraz obarczona została kosztami postępowania. Jako źródło uprawdopodobnienia szkody wskazała umowę darowizny nieruchomości, pismo o jej odwołaniu, zeznania powódki i świadków złożone w sprawie, której skarga dotyczy oraz wyroki Sądów obu instancji wydane w tej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt. 4 k.p.c. wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy jest spełnione wtedy, gdy skarżący wskaże, że w wyniku wydania zaskarżonego wyroku wystąpiła szkoda, określi jej rodzaj i wysokość oraz powoła lub przedstawi dowody uwiarygodniające te twierdzenia (porównaj między innymi postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005r. III CNP 4/05, OSNC z 2006 r., nr 1, poz.16). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, nie stanowią szkody, w rozumieniu art. 424¹ oraz art. 424⁵ § 1 pkt. 4 k.p.c., zasądzone od strony koszty procesu, nawet jeżeli je uiściła (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2006 r. V CNP 104/06 i z dnia 28 listopada 2006 r. III CNP 46/06, nie publ.).

W rozpoznawanej skardze powódka nie wskazała wysokości szkody poniesionej na skutek wydania zaskarżonego orzeczenia i nie wynika to również z powołanych przez nią w tym przedmiocie dowodów. Jako element szkody wskazała poniesione koszty procesu, które nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego orzeczenia.

Z tych względów należy uznać, że nie zostało spełnione wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt. 4 k.p.c., co spowodowało odrzucenie skargi na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.